

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 15096/2014

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 226 ଏବଂ 227 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ।

ରଞ୍ଜନ କୁମାର ରାଉତ

....

ଆବେଦନକାରୀ

-ବନାମ -

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ

....

ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍. ମହାନ୍ତି, ଅଧିବକ୍ତା

ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍. ଏନ୍. ପଟ୍ଟନାୟକ, ଏଜିଏ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ. କେ. ମିଶ୍ର, ଅଧିବକ୍ତା

ପାଠାସୀନ:

ଭି. ନରସିଂହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଶୁଣାଣି ତାରିଖ : 22.06.2023

ରାୟ ତାରିଖ : 20.12.2023

ଭି. ନରସିଂହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

1. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ତା.28.05.2014ରିଖରେ ସଂଲଗ୍ନକ-9 ଅଧୀନସ୍ଥ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 10053/2014 ରେ ପୂର୍ବରୁ ପାରିତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ତା.09.07.2014 ରିଖରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଡି ଆର୍ ଡି ଏ, ଜଗତସିଂହପୁର, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 3ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ

ସଂଲଗ୍ନକ-9 ଅଧୀନସ୍ଥ ଆଦେଶରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ତଥ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ପରିଚାଳକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆବେଦନକାରୀ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରିଟ୍ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଛନ୍ତି ।

2. ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ଏ. କେ. ମିଶ୍ର, ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ, ବିଜ୍ଞ ଏଜିଏଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନା ଗୁଣିଲୁ ।

3. ଆବେଦନକାରୀ, ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ତଥ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ପରିଚାଳକ ପଦବୀ ପାଇଁ ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଡି ଆର୍ ଡି ଏ, ଜଗତସିଂହପୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ 10.11.2000ରେ ନିଯୁକ୍ତି ହେବା ପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଚାନ୍ଦା ଦେଉଥିଲେ ।

4. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯଦିଓ ସେ ଆଇନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ବିନା ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ 15 ବର୍ଷର ନିରନ୍ତର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ସନ୍ତୋଷଜନକ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି, ତଥାପି ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଡି ଆର୍ ଡି ଏ (ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 3) ଜଗତସିଂହପୁର ତାଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ନାହାନ୍ତି ।

5. ତଥ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ପରିଚାଳକ ପଦବୀ ସମେତ ଡି ଆର୍ ଡି ଏ, ଜଗତସିଂହପୁରର କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହୋଇଥିବା ଆଲୋଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାମ ସମେତ ଡି ଆର୍ ଡି ଏ, ଜଗତସିଂହପୁରର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନାମ

ପଠାଇବା ସମୟରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ନମ୍ବର 3 ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଚିଠିପତ୍ର ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

6. ତଦନୁସାରେ, ତାଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବାରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିସ୍ତେୟତାରେ ଅସତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀ ପୂର୍ବରୁ ଡକ୍ଟ. ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା 10053/2014ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ଵାରକ୍ଷ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା 28.5.2014ରେ ପରିସମାପ୍ତି ହୋଇଥିଲା, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଚାକିରୀକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ବୁଦ୍ଧିର ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ ନକରି ଏବଂ 2006 (4) SCC 1ରେ ବିବୃତ କରାଯାଇଥିବା କର୍ତ୍ତାଚକ ରାଜ୍ୟ ସଚିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନ୍ଦୀ ଉମା ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵକୁ ସଂଲଗ୍ନକ-9 ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ରିଟ୍ ଆବେଦନରେ ଆପଣି କରାଯାଇଛି ।

7. ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଚାକିରିରେ ନିୟମିତକରଣ ଦାବି କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ ମିଳିତ ଭାବରେ, ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଏହି ଆଧାରରେ ଏକ ପାଲଟା ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ କେବେବି କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି । ବରଂ, ପ୍ରକୃତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଡି ଆର୍ ଡି ଏ, ଜଗତସିଂପୁରଙ୍କ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ, ବିପିଏଲ୍/ଆଇଏଞ୍ଜାଇର ତଥ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଦରକାର ସେତେବେଳେ ଦୈନିକ ମଜୁରି 40ଟଙ୍କା ହିସାବରେ ଡି ଆର୍ ଡି ଏ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତି ହେବା ପତ୍ର ଜାରି କରିଛି ।

8. କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି ହେବା ପତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ପିଡିଙ୍କ ଦକ୍ଷତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି । ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ନିୟମିତ ପଦବୀ କିମ୍ବା ଖାଲି ସ୍ଥାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିନା କୌଣସି ବାଧାବିଘ୍ନରେ ନିରନ୍ତର ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ 15 ବର୍ଷର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏହା କହି ଯେ, ନା ତଥ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ପରିଚାଳକ ପଦବୀ ଡି ଆର୍ ଡି ଏ ରେ ଉପଲକ୍ଷ ଏକ ଅନୁମୋଦିତ ପଦବୀ କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନିୟତ ବେତନଯୁକ୍ତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ପରିଚାଳକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିରନ୍ତର ସେବା ଦାବି କରିବା ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଧାରରେ ବିବାଦୀୟ ହୋଇଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଦିନ ମଜୁରିଆ କର୍ମଚାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାସରେ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ ଅବଧି(ଗୁଡ଼ିକ) ପାଇଁ ମଜୁରି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ମାସକୁ ମାସ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ସମାନ ନିରନ୍ତରତା ଜାରି ରଖିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ମୂଲ୍ୟହୀନ କରିଥାଏ ।

9. ନିଯୁକ୍ତି ହେବା ପଦ୍ଧତିକୁ ବିରୋଧ କରି, ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୈନିକ ମଜୁରି ଆଧାରରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରବେଶ, ଏପରି ପ୍ରବେଶକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନିୟମିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ବୈଧାନିକ ନିୟମ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁସରଣ ନକରି, ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ପଦ୍ଧତି ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥିଲା । ଥରେ ଆବେଦନକାରୀ ସେବାର ସର୍ତ୍ତକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିସାରିବା ପରେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଆଖି ଖୋଲି ଏହାର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ସେଥିରୁ ପ୍ରବାହିତ ପରିଣାମ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ମୂଳଦୁଆ ଭାବରେ ଦୈନିକ ଭିତ୍ତିରେ ତାଙ୍କର ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଦର୍ଶାଇ ସେବା ନିୟମିତକରଣ ଚାହୁଁଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ନିୟମିତକରଣ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନାହିଁ ।

10. ଉଭୟ ପକ୍ଷକୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଏବଂ ସଂଲଗ୍ନକ 9 ଅଧୀନସ୍ଥ ତା.9.7.2014ରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ନିୟମିତ ନିୟୁତ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଇ ନ ଯାଇ ବରଂ ବାଛିବା ଏବଂ ପସନ୍ଦ କରିବା ପଦ୍ଧତି' ମାଧ୍ୟମରେ ଅନିୟମିତ ଭାବରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଠାରେ କୌଣସି ପୂର୍ବର ଖାଲି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।

11. ଏହା ଏକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆଇନ ଯେ, ଯେଉଁ ଆଧାରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଆଦେଶର ଅଂଶବିଶେଷ ନୁହେଁ, ପାଲଟା ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିବା ସମୟରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ଦାବିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଉଠେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । (ସନ୍ଦର୍ଭ: - AIR 1978 SC 851ରେ ବିବୃତ ମହେନ୍ଦ୍ର ସିଂ ଗିଲ୍ ବନାମ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୁକ୍ତ)

12. ତେଣୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ହେଉଛି ଯେ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ସେବାର ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ନିବେଦନକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ନିୟମିତ ନିୟୁତ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟାର କଠୋରତା ଦେଇ ନ ଯାଇ ଅନିୟମିତ ଭାବରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଠାରେ କୌଣସି ପଦବୀ ଖାଲି ନାହିଁ ।

13. ତେଣୁ, ସଂଲଗ୍ନକ-9 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏହି ଆଧାରଗୁଡ଼ିକ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିପାରିବ କି ନାହିଁ ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

14. AIR 2006 SC 1806ରେ ବିବୃତ ସଚିବ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଉମାଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଏବଂ AIR 2010 SC 2587ରେ ବିବୃତ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଏମ୍. ଏଲ୍. କେଶରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲାରେ

ବିବୃତ ହୋଇଥିବା ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ ଏହା ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 3ଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଧୀନରେ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ନିୟମିତ ପଦବୀ ସ୍ଥାନରେ 10 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 3- କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସେବାରେ ନିୟମିତକରଣ/ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ।

15. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ଏବଂ ନିବେଦନକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୃଢ଼ ମତ ହେଉଛି ଯେ, ଅନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି/ ବୈଧ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ଚୟନ ନକରିବାର ଆଳ ଦେବା, ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ଉନ୍ନତ ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ପ୍ରରୋଚନାରେ ଏପରି ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଏକ ଦଶନ୍ଧିରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ବ୍ୟବହାର କରି ନିଜର ଭୁଲର ଫାଇଦା ନେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ସହିତ ସମାନ ହେବ । **ଉପାଦେବୀ(ପୂର୍ବୋକ୍ତ)** ମାମଲାରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆଇନ ଏହି ପ୍ରକାରର ମାମଲାରେ ପାଳନ କରାଯିବାର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅଟେ ।

16. କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ସଚିବ ବନାମ ଉପାଦେବୀ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ଙ୍କ ମାମଲାରେ ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ କିଛି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ନିୟମିତକରଣ ଚାହୁଁଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯଦି ଉକ୍ତ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେବାରେ ଉପାଦେବୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ସେବା ବର୍ଷ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ରାୟରେ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଏହାର ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଏକ ଦାୟିତ୍ଵ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଏପରି ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବାର ଏକ ଉଚିତ

ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ଲାଭ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅନୁଯାୟୀ ସୀମିତ କିମ୍ବା ମନୋନୀତ ଅସ୍ତ୍ର କିଛି ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନ ରୁହେ । ଆବଶ୍ୟକ ସେବା ଅବଧି ପୂରଣ କରିଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିୟମିତକରଣକୁ ଏକକାଳୀନ ଅଭ୍ୟାସର ଧାରାବାହିକତା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଉମା ଦେବୀ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ରେ ରାୟର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅନୁଲେଖ ଏଠାରେ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଛି ।

"53..... ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ, ଭାରତ ସଂଘ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହାୟକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗୁଡ଼ିକ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଅନିୟମିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକକାଳୀନ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଉଚିତ, ଯେଉଁମାନେ 10 ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶର ଆଡୁ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ କିମ୍ବା ଦିନ ମଜୁରିଆମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ପୂରଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ସେହି ଖାଲି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଏହି ତାରିଖ ଠାରୁ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ, ନିୟମିତକରଣ, ଯଦି ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ବିଚାରାଧୀନ ନୁହେଁ, ଏହି ରାୟ ଆଧାରରେ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଆଉ ଅଣଦେଖା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇନଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବା କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

17. ଉମା ଦେବୀଙ୍କ ମାମଲାରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ଵାରା (2010) 9 SCC 247ରେ ବିବୃତ କର୍ତ୍ତାବକ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଏମ୍.ଏଲ୍. କେଶରୀ ମାମଲାରେ ବିଚାର କରାଯାଇଛି ।

18. (2013) 14 SCC 65 ରେ ବିବୃତ ନିହାଲ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲାରେ ଭାରତର ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଏହାର ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଦିନ ମଜୁରିଆ/ଅସ୍ଥାୟୀ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଶୋଷଣର ଶିକାର କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ଉପରେ ଚିନ୍ତଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ବିଶେଷ ଭାବେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଉମା ଦେବୀଙ୍କ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାର ରାୟ, ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଏହାର ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଶୋଷଣରେ ଲିପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ । ରାୟର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟାଂଶ ନିମ୍ନରେ ଏଠାରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଛି;

"36. ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ସମୟରେ ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ହେଉଛି ଏଭଳି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଭାବ । ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି ଅର୍ଥ ହେଉଛି ରାଜ୍ୟର ରାଜକୋଷ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆର୍ଥିକ ବୋଧ । ରାଜ୍ୟର ପ୍ରାଥମିକତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଅର୍ଥର ଆବଶ୍ୟକ କେବଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂତନ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଦ୍ଵାରା ରାଜ୍ୟ ଉପରେ କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ଆର୍ଥିକ ବୋଧ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ଉପଲକ୍ଷ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଙ୍କ ଏହି ବୋଧ ବହନ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି । ଯଦି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟର ସେବାରେ ସାମିଲ କରିବା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ନିଯୁକ୍ତ ସମାନ ପାହ୍ୟାର ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଫଳରେ ଅଧିକ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ତେବେ ଏପରି ଅତିରିକ୍ତ ବୋଧକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକୁ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସର୍ବଦା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଟେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏଭଳି ଦାବି କେବେ କରିନଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏହାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଏହି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଙ୍କ ଦଶନ୍ଧି ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଶସ୍ତା ଶ୍ରମିକ ଯୋଗାଣ ଉପଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ ଯେ, ଏହି ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ବ୍ୟାଙ୍କ ।

37. ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ପଞ୍ଜାବ ସରକାର କିମ୍ବା ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟତା ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ସହିତ ସୁସଂଗତ ଏପରି ଅଭ୍ୟାସ ଜାରି ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ଉପାଦେବୀଙ୍କ ରାୟ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଏହାର ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଶୋଷଣ ପାଇଁ ଏକ ଅନୁଜ୍ଞାପତ୍ର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

38. ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ କାରଣରୁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ରାଜ୍ୟର ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ ହେବାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଅଧିକାରୀମାନେ ଥିବା ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଛି । "

20. (2018) 13 SCC 432ରେ ବିବୃତ ସେଓ ନାରାୟଣ ନଗର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲାର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8 ଏବଂ 9 ରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି;

"8. ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ଆସି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିୟମିତକରଣ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ 1999 ମସିହାରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଏହାକୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ବହୁ ପୂର୍ବରୁ 2000 ମସିହାରେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲକ୍ଷ ସର୍ବନିମ୍ନ ବେତନ ଶ୍ରେଣୀ ଦେବାକୁ ବାଛିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରି, 02.10.2002 ଠାରୁ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ସହିତ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ 2006 ମସିହାରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ନିଜେ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ଆଦେଶ କରିବାକୁ ବାଛିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାରିତ ହେବା ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପଦବୀ ମଧ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା ପଦବୀ ଉପଲକ୍ଷ ନଥିବା ନିବେଦନ, ସେମାନଙ୍କ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ମିଳି କହିବା ଅଟେ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ

ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବାର ଦୀର୍ଘ ଅବଧିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଏହି ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଶୋଷଣକାରୀ ସର୍ତ୍ତରେ ନିଆଯାଇଥିଲା ।

୨. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉମା ଦେବୀ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ନିର୍ଣ୍ଣୟର ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଉକ୍ତ ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମୂଳତଃ 1993 ମସିହାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ; ସେମାନେ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛି ଆଧାରରେ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା; ଏହା ପଛଦ୍ଵାର ପ୍ରବେଶ ମାମଲା ନଥିଲା; ଏବଂ ଏହିପରି ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନିୟମ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହି ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବେଆଇନ ଏବଂ ନିୟମର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ତା.02.10.2002 ରିଖ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ସ୍ଥିତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ଏପରି କୌଣସି ନିୟମ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା । ଉମା ଦେବୀ(ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ଙ୍କ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 53 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକକାଳୀନ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 10 ବର୍ଷର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ 2.10.2002 ରେ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ସହିତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅସ୍ଥାୟୀ ସ୍ଥିତି ଦିଆଯାଇଛି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ ଉକ୍ତ ତାରିଖଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ 2.10.2002ରୁ ନିୟମିତ କରାଯିବା ପାଇଁ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ, ଫଳସ୍ଵରୂପ ଲାଭ ଏବଂ ବେତନ ବକେୟା ମଧ୍ୟ ଆଜିଠାରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ” (ଗୁରୁତ୍ଵାରୋପିତ)

21. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୁ ଜାତ ତଥ୍ୟ ମୂଳକ ଛାଅର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଏବଂ ଉମା ଦେବୀଙ୍କ ମାମଲା (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ରେ ଭାରତର ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆଇନର ବିଶ୍ଳେଷଣ, ଯାହା କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ତଥା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ (ସମ୍ବର୍ଧ:-2022 (Supp.) OLR- 194ରେ ବିବୃତ ରୁଦ୍ରକାନ୍ତ ପଣ୍ଡା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ) ଦ୍ଵାରା ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଛି, ଏହା ସ୍ଵଳ୍ପ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ଯେ, ଉମା ଦେବୀଙ୍କ ରାୟ ପରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 3 ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୀର୍ଘ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ସେବାକୁ ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତି କେବଳ ଅନିୟମିତ ଥିଲା ଏବଂ ବେଆଇନ ନଥିଲା ବୋଲି ମାମଲାର ନଥି ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ । ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ ଉମା ଦେବୀଙ୍କ ମାମଲାରେ ଭାରତର ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ରାୟ ପରେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଶୋଷଣ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଥିଲା ।

22. ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ "ଅନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି" ଏକ ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ସଂଲଗ୍ନକ-9ରେ ଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା ।

23. ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ ଉମା ଦେବୀଙ୍କ ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏହି ରାୟର ସଂଚାର ତାରିଖ ଠାରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିୟମିତ କରିବା ସହିତ ପରିଶାମମୂଳକ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ କରିଥିବା ମାମଲାର ପୁନର୍ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ହେବ ।

24. ତଦନୁସାରେ, ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି। ତେବେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ।

(ଭି. ନରସିଂହ)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ
ତାରିଖ: 20 ଡିସେମ୍ବର, 2023/ଆୟେଶା

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୱୟନ ଓ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ : - ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ନାୟକ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ